

Bornholm Höst Open

Så har man gjort sin debut i orienteringssammanhang på Bornholm. Många positiva recensioner från klubbmedlemmar hade jag hört tidigare och nu var det dags för debut i Bornholm Höst Open. Christina Olsson, OK Silva, är ju vår researrangör och hon fixar det mest på allra bästa sätt. Man bor jättefint i lilla idyllen Gudhjem och därifrån är det lagom avstånd till tävling, oberoende var på ön man skall springa. Denna gång började vi någonstans mitt på ön i väldigt fin och lättlöpt gran/boskog på en plats som heter Rytterknaekten. Rätt likt den skog man springer i på Själland och tillresta skåningar, och de var många, trivdes säkert alldeles utmärkt. Förvånansvärt många från betydligt nordligare landskap fanns det också, tror vi var runt tusen deltagare, totalt.

Andra dagens etapp, uppe vid Hammers Odde, pratades det mycket om i förväg. Det talades om stora branter och väldiga höjdskillnader. Nu var vi, åtminstone i min klass, H75, inte utsatta för den värsta kuperingen men ett rätt dramatiskt landskap är det där uppe vid öns nordvästra spets och på flera håll hade man en fantastisk utsikt bort över klipporna och med havet i bakgrunden. Ganska likt området kring Kullaberg men här med mer öppna områden och rätt knepig orientering, faktiskt.

Hur gick det då för MOKarna? Rätt blandat, kan man säga. Första dagen passade oss bäst och då placerade sig flera av de våra på bättre halvan. Klubbens ende elitorienterare, Oskar Jensen blev 5a i tuffa H21 och Alfred 4a i H13-14. Andra dagen blev det mer sparsamt med toppresultat men Alfred fick till det bra även den dagen och vann sammanlagt i sin klass.

Det finns sällan dusch när man är på OL i Danmark och det fanns det inte här heller men det var inga problem eftersom våra lägenheter var så välutrustade och långt hem hade vi ju inte. Tid till lite sightseeing fanns det också båda dagarna innan det var dags för hemresa på söndagseftermiddagen. Bl a en tur till en av Bornholms många sevärdheter, Helligdomsklipperne, halvvägs mellan Hammershus och vårt eget Gudhjem. Här stupar det 22 m rakt ner i Östersjön och inget för den höjdrädde.

Arne Gustafsson

